

INGEZONDEN.

De redactie behoudt zich voor, ter bevordering van spoedige plaatsing der stukken, zoo noodig eenige bekorting aan te brengen.

SILICOSIS PULMONUM.

In een artikel „De pathogenesis van silicosis pulmonum” in dit *Tijdschrift* van 21 November 1931 schreef ik op pag. 5714: „... dat men de kwarts kristallen in silicotische longen zichtbaar kan maken, door de coupes niet in te betten in canadabalsem, maar in een medium, dat een *anderen brekingsindex bezit dan kwarts*. Zulke stoffen zijn *glycerine* en *niet-optische cederolie*.”

Naar aanleiding van een vraag, die mij hierover bereikte, deel ik hierbij mede, dat niet ingedikte cederolie door GIESE is genoemd „niet-optische” cederolie. Men gebruike dus voor het zichtbaar maken van kwarts kristallen de gewone *niet* ingedikte cederolie, zooals in de paraffinetechniek gebruikelijk is.

Groningen, 27 September 1932.

E. BEHR.

DE BEHANDELING VAN DAUWWORM MET BESTRAALD ERGOSTERINE.

In tegenstelling met de mededeeling van collega PRAKKEN in het laatste nummer van dit *Tijdschrift* over de behandeling van het eczema seborrhoicum infantum met vitamine A, had ik goede resultaten bij een tiental kinderen, bij wie de dauwworm na het gebruik van davitamon A (Organon) driemaal daags tien druppels snel genas. Aan het diët werd niets verandert, tenzij er grove fouten gemaakt werden; de huid werd met sla-olie schoon gehouden, de vurigste plekken kregen wat zinkolie.

Enkele dagen geleden werd ik geroepen bij het tweede kindje uit een gezin, waarvan het oudste na het gebruik van drie fleschjes van 10 cM³ davitamon A van dauwworm genezen was. Dit kind leed er ook aan; van de ouders kwam het verzoek: „Dokter ik denk, dat we de druppeltjes weer noodig hebben”.

Mijn eigen dochttertje van ongeveer 10 maanden kreeg telkens last van ruwe huidplekken met puistjes, welke met zalf wel verdwenen, maar telkens weer op andere plaatsen ontstonden. Hoewel het geen dauwworm was, bleef de huid gaaf na het gebruik van 10 cM³ davitamon A.

Tricht, 26 September 1932.

A. M. M. VAN DER WILLIGEN.

COXA PLANA NIET DOOR PLATTE OF WIJDE HEUPKOM?

In het *Nederl. Tijdschrift voor Geneeskunde* van 24 September j.l., meent dr. COLAÇO BELMONTE het bovenstaande te bewijzen door mededeeling van twee gevallen, waarin de kalkarme haard, die tijdens de ontwikkeling der coxa plana vlak onder de groeischijf in den dijbeenhals pleegt te ontstaan, niet in het midden, doch lateraal gelegen is. Zijn eerste X-photo, die hij normaal noemt, vertoont den „coup d'ongle” in het komdak, de opschuiving van den dijbeenhals ten opzichte van het foramen obturatum, den bijna horizontalen stand der groeischijf, de „kin”-vorming aan den hals, den jockeypet-vorm en zelfs lateropositie van het hoofd op den hals. Het tweede geval, dat hij in een verder stadium zag, had dezelfde verschijnselen en bovendien de kalkarme plek. In beide gevallen toont ook de gezonde zijde dezelfde verschijnselen, behoudens de opschuiving in het tweede geval, welke daar gemaskeerd is door sterke kinvorming. Al deze afwijkingen komen niet ter sprake. Zij worden normaal geacht. Slechts de „jockeypet”-vorm wordt vermeld, doch abusievelijk ter aanduiding van het geheel platgedrukte hoofd in het eindstadium. Dat het dijhoofd, na horizontaal te zijn gedraaid, soms meer lateraal dan centraal een beschadiging van den hals kan bewerken, blijft met al die verschijnselen den schrijver verborgen: de laterale ligging van de kalkarme plek bewijst voor hem, dat coxa plana niet door een platte of een wijde heupkom kan ontstaan.